Darul

Darul

Se povesteşte că un tânăr, singur la părinţi, urma să-şi încheie cu brio studiile academice. De luni de zile admirase o maşină expusă în vitrina unui magazin auto. ştia că tatăl lui îşi poate permite să cumpere o astfel de maşină, aşa că şi-a exprimat dorinţa să o primească în dar la absolvire. Ziua mult aşteptată se apropia, însă fără ca tânărul să poată depista vreun semn că maşina mult visată va intra în posesia sa. O usoară dezamăgire începuse să i se cuibărească în inimă.

În seara dinaintea festivităţii de absolvire, tatăl şi-a chemat fiul în birou. L-a felicitat pentru anii de studiu şi i-a spus cât de mândru este de el şi cât de mult îl iubeşte. Apoi i-a întins o cutie frumos împachetată, rostind emoţionat: „Felicitări, fiule!".

Fiul a deschis cutia, sperând că va găsi în ea cheile maşinii, însă în cutie se afla o biblie scumpă, îmbrăcată în piele, cu numele lui scris în litere aurite pe copertă.

Dezamăgirea i s-a transformat în mânie.- Cu banii pe care îi ai, tu îmi dai ca dar la absolvire o Biblie?

Trântind Biblia pe biroul tatălui, tânărul a ieşit furios, din cameră, părăsind definitiv casa tatălui său.

Anii au trecut. Tânărul de odinioară avea de-acum o afacere prosperă şi o familie frumoasă. Într-un târziu, şi-a dat seama că vremea nu stă în loc şi a hotărât să-şi viziteze tatăl, pe care nu-l mai văzuse din ajunul absolvirii facultăţii. Însă înainte ca să poată pleca la drum, o telegramă fulger îl anunţă că tatăl lui a decedat şi că toată averea i-a rămas lui, ca singur moştenitor.

Ajuns din nou acasă după ani de zile, inima i-a fost copleşită de tristeţe şi regrete. A intrat în biroul tatălui său. La un capăt al mesei grele din lemn de stejar se afla biblia pe care o primise în ajunul absolvirii – în aceeaşi poziţie în care o lăsase el înainte de a părăsi casa părintească. Cu ochii împăienjeniţi de lacrimi, fiul a luat-o, a deschis-o şi a început să citească în ea.

La un moment dat, întorcând încă o filă, un plic alb a fluturat la podea. S-a aplecat să ridice plicul, pe care se afla adresa magazinului auto de unde sperase cu ani în urmă să primească maşina mult visată. În plic, un contract de vânzare, datat în ziua absolvirii: ACHITAT – scria în litere mari peste termenii contractului. Maşina îl aştepta de ani de zile în garaj.

De câte ori nu trecem cu vederea binecuvântările lui Dumnezeu, doar pentru că nu sunt „împachetate" cum ne-am aşteptat?